

bygge Lokomotiver her i Danmark skulde ligge skjult en Protektionisme. Jeg vil bestemt tage Afstand herfra. Det har aldrig været min Hensigt paa denne Maade at indsmugle Protektionisme. Jeg ønsker ikke at være med til at fremhjelpe nogen kunstig Industri i vort Land. Jeg tror heller ikke, det tiltrænges. Det er min Overbevisning, at vor Jernindustri er saa livskraftig, at den meget godt uden saadanne kunstige Midler vil være i Stand til at optage Konkurrencen. Den har i alt Fald vist paa mange Omraader, at den godt kan klare sig i Kampen overfor Udlandet.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) sagde, at naar man vilde forlange, at Lokomotiverne skulde bygges enten paa private Værksteder eller paa Statsværksteder her i Landet, kunde det ikke nytte at stille et saadant Forlangende, uden at man samtidig vilde yde en Beskyttelse. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret deri, og jeg tror at kunne bevise det ud af de Licitationstilbud, som ere os tilstillede. Jeg skal saaledes gøre opmærksom paa, at ved Licitationen den 30. Januar 1899, hvor der var udbudt ikke mindre end 45 Stykker Lokomotiver, var der to danske Fabrikker, som konkurrerede, nemlig „Vulkan“ i Maribo og Smith, Mygind & Hüttemeyer i København, og de fik Leverance af 4 Stykker af disse Lokomotiver til en Pris af 26,000 Kr. pr. Stk. Af det samme Lokomotiv — det var Lokomotiv Litra H.s. — fik en Fabrik i Milano Leverancen af 6 Stk. til en Pris af 25,000 Kr. pr. Stk. De ser, at Forskellen var 1,000 Kr., men det maa erindres, at Tilsynet i Milano er langt dyrere end i København. Jeg oplyste i Eftermiddagsmødet, at til at føre Tilsyn med Bygningen af et Lokomotiv paa Fabrikken her i København var der brugt 14 Kr. pr. Lokomotiv, medens det oplyses, at der til Tilsynet i Milano er brugt op til 578 Kr. pr. Lokomotiv. Tages denne Sum med i Betragtning, vil det ses, at Forskellen er overordentlig ringe mellem Tilbudene fra den danske Fabrik og fra Fabrikken i Milano, idet den indskrænker sig til nogle faa Hundrede Kroner. Naar det saa tilmed fra alle Sider anerkendes, at de i Danmark byggede Lokomotiver ere bedre end de i Udlandet købte, at de holde længere, gaa mere støt og roligt og ikke trænge til saa mange Reparationer som de fremmede, vil jeg paastaa, at de danske Lokomotiver i Virkeligheden ere de billigste, og at det derved er vist, at danske Fabrikker meget vel kunne optage Kon-

kurrencen med Udlandet. Men naturligvis maa de støttes med Velvillie fra Statens Side.

Man skal ikke favorisere Udlandets Fabrikker paa de danske Fabrikkers Bekostning, men det kan der paavises Eksempler paa, at man har gjort. Der er ikke fra Statsbanernes Side ydet den Støtte til de danske Fabrikker, som disse havde fortjent. Jeg skal saaledes oplyse, at ved Licitationen i Marts 1900 tilbød Fabrikken „Vulkan“ i Maribo at levere 5 Stykker F-Maskiner for en Sum af 37,800 Kr. pr. Maskine, men fik ikke Arbejdet. Det blev givet til en anden Fabrik, som fik 200 Kr. mere for at levere den samme Maskine, altsaa 38,000 Kr. Naar man stiller sig saaledes overfor de danske Fabrikker, vil man kunne forstaa, at de kunne ikke tage Kampen op. Saa maa de sige som Fabrikken i Maribo, der ved Licitationen i Januar 1905 sagde: „Er ikke i Stand til at give Tilbud“, og Fabrikken her i København, der maatte sige: „Anser det for unyttigt at give Tilbud“. Jeg forstaaer saa godt, at de Fabrikker komme til det Standpunkt, at de anse det for unyttigt at gøre Tilbud, naar de ikke kunne vente den samme Velvillie, som Fabrikker i Udlandet nyde. Og jeg siger: Det er en meget stor Fejl fra Statsbanernes Side, at de ikke i Tide have sørget for at holde Liv i disse Fabrikker. Og det vil komme til at svie til Statsbanerne bagefter. Nu er den danske Konkurrence slaaet ihjel, vi have ikke en Fabrik mere, som vil være med til at give Tilbud.

Den Virkning, dette har haft, kunne vi se paa Licitationstilbudene, som indkom i Januar 1904. Da var der bl. a. udbudt 5 Stykker D-Maskiner, som bleve givne til Kassel for en Pris af 38,000 Kr. Stykket. Det næste Aar, da lignende Maskiner, altsaa D-Maskiner, atter skulde udbydes, vare de danske Fabrikker lukkede, men saa vilde Kassel ikke levere dem for 38,000 Kr., saa forlangte den samme Fabrik i Kassel 10,000 Kr. mere, 48,000 Kr. Og det kunde den gøre, fordi den vidste, at nu var den danske Konkurrence slaaet ihjel. Og det er selvfølgelig det, som vi ogsaa kunne se ud af Licitationerne her. Vi kunne se, hvorledes der i Tyskland opstaaer Ringdannelser, at bestemte Fabrikker tage en bestemt Type og sætte en saa lav Pris paa den, at al Konkurrence bliver umulig. Men det gøre de selvfølgelig med Beregning, og det har ogsaa vist sig, at denne